

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně **M. M.**, zastoupené Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 7. 2013, č. j. 32 A 32/2013 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též jen „žalovaná“), ze dne 21. 5. 2013, č. j. MV-15318-7/SO/sen-2011, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno, Oddělení povolování pobytů Brno ze dne 3. 9. 2010, č. j. CPBR-08900-13/CI-2010-064061 (dále jen „správní orgán prvního stupně“) a toto rozhodnutí bylo žalovanou potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně na území České republiky za účelem zaměstnání.

Rozhodnutí žalované napadla žalobkyně žalobou. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 23. 7. 2013, č. j. 32 A 32/2013 - 15 (dále jen „napadené usnesení“), bylo řízení o žalobě zastaveno, neboť žalobkyně neuhradila na výzvu krajského soudu (usnesení ze dne 29. 5. 2013, č. j. 32 A 32/2013 - 12) soudní poplatky, a to soudní poplatek v částce 1000 Kč podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném ke dni podání žaloby (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby, a rovněž soudní poplatek v částce 3000 Kč podle položky č. 18 bodu 2 písmena a) Sazebníku soudních poplatků za podání žaloby.

Jak vyplynulo z odůvodnění napadeného usnesení, výzva krajského soudu k zaplacení soudního poplatku byla žalobkyni doručena dne 19. 6. 2013, avšak v průběhu stanovené třídní lhůty, tj. do 24. 6. 2013, žalobkyně soudní poplatek neuhradila, ač byla řádně poučena o procesních následcích. Krajský soud současně žalobě nepřiznal ani odkladný účinek, neboť podmínky pro jeho přiznání nebyly splněny, když bylo řízení zastaveno.

Proti tomuto usnesení brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, aniž však výslovně odkazuje na některý z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Z obsahu kasační stížnosti je nicméně zřejmé, že stěžovatelkou je tvrzen kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Právní subsumpce kasačních důvodů pod konkrétní písmena § 103 odst. 1 s. ř. s. je záležitostí právního hodnocení věci Nejvyšším správním soudem a nejde proto o nedostatek návrhu, který by bránil jeho věcnému projednání (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, sp. zn. 2 Afs 7/2003 - 50, publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS; všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

Stěžovatelka v kasační stížnosti především uvádí, že dne 24. 7. 2013 uhradila částku 3000 Kč poštovní poukázkou typu A na účet Krajského soudu v Brně. K úhradě soudního poplatku tedy došlo dne, kdy právnímu zástupci stěžovatelky ještě nebylo doručeno napadené usnesení; toto usnesení právní zástupce obdržel až 29. 7. 2013. Kopii ústřížku poštovní poukázky stěžovatelka přiložila ke kasační stížnosti. S odkazem na § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích a na náleží Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07, má stěžovatelka za to, že je namíste napadené usnesení zrušit a pokračovat v řízení.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Stěžovatelka nezaplátila současně s podáním kasační stížnosti soudní poplatek za její podání, nicméně v daném typu řízení může Nejvyšší správní soud přikročit k meritornímu přezkumu i přes tento procesní nedostatek. Jak se Nejvyšší správní soud vyjádřil již dříve, pokud je cílem nyní posuzované kasační stížnosti přezkoumání rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, pak by se uplatňováním požadavku na uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost jen řetězil problém, jenž má být rozhodnutím o této kasační stížnosti vyřešen (viz rozsudky ze dne 24. 10. 2007, sp. zn. 1 Afs 65/2007, či ze dne 13. 9. 2007, sp. zn. 9 As 43/2007).

Nejvyšší správní soud tedy přistoupil k posouzení, zda jsou splněny i další procesní podmínky k meritornímu projednání kasační stížnosti (podmínky řízení), přičemž dospěl k názoru, že tomu tak není.

Z předloženého spisu krajského soudu bylo zjištěno, že dne 31. 7. 2013 vydal krajský soud usnesení č. j. 32 A 32/2013 - 19, kterým, ve smyslu § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, zrušil své předchozí usnesení ze dne 23. 7. 2013, č. j. 32 A 32/2013 - 15, o zastavení řízení (napadené nyní kasační stížností), neboť zjistil, že částka odpovídající soudnímu poplatku za podání žaloby byla dne 26. 7. 2013, tedy přede dnem nabytí právní moci napadeného usnesení (29. 7. 2013), připsána na jeho účet. Toto usnesení nabylo právní moci dne 13. 8. 2013.

Je tedy zřejmé, že usnesení, proti němuž kasační stížnost míří, bylo krajským soudem z vlastní iniciativy zrušeno a odpadl tak předmět řízení o kasační stížnosti. Nedostatek předmětu řízení je z povahy věci neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, pro něž nelze v soudním řízení (včetně řízení o kasační stížnosti) pokračovat. Obdobnou procesní situaci se zabýval zdejší soud například ve svém rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 7 Afs 1/2003 - 144: „Zruší-li Ústavní soud nejen rozsudek Nejvyššího správního soudu, ale i rozsudek krajského soudu napadený kasační stížností, směřuje tato kasační stížnost proti neexistujícímu rozhodnutí krajského soudu a tato skutečnost brání jejímu věcnému vyřízení. Z těchto důvodů je nutno kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s., protože nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.“

Zdejšímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout postupem dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu